

Titel: IX.

Citation: "IX.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968.*
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e122725/facsimile.pdf> (tilgået 01. juni 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

selv den, som udhælder Forhandlingerne, men derimod i Almindelighed det, at Røstene blandede sig deri, og naar man nu ikke finder en Enighed, der engang opstod at give sig Kæden til, for at en saadan Forhandling skal begynde, saa vilde de vel endnu mindre drøge til, at den saa vedblive.

Ordføreren: Jeg tror dog, at Røstene med Forlaget vilde væsentlig fordeles, derfor det skulde tilrådes Forslagsstilleren ved den endelige Behandling at motivere sit Forslag, naar det ikke først var underrettet, thi dette vilde give dem til en vidtløftig Udførelse, der igjen meget let kunde føre til yderligere Diskussioner, det uuligvis berøhrer En Enhædede at vilde underrette det, og der i det holdte Fordrag let kunde være Noget, som Røstene endte at imøtegaae.

Ordføreren: Derfor Forlaget kan forhaaet faaet, som det er forhaaet af den ærte 2de Kongerådt (Tidhering), saa kan heller ikke jeg have noget forhaaet at erindre. Derimod finder jeg ikke faaet den væsentligste del, naar det skal forhaaet faaet, som den ærte Ordfører antager, thi det vil vist være i hand og mange Røstes Ønske, at det i Sammenhæng ikke kan gaae uden om den foreløbige Behandling, men at Forslagsstilleren derimod har forbeholdt sig nærmere at revider sig og udvise dem ved den endelige Behandling, og det har han meget ofte gjort, fori da det Studium, hvor Sagen var kommen, vilde det medføre et langt Opføls, maatte gjere, at den Forhandling, som var begyndt, ogsaa maatte forsaet den næste Dag, derom han skal vide indlade sig derpaa, hvorfor det ikke havde faaet ham saadant, da at fremkomme med en saadan Medtæring, saa tror jeg, at det kunde have været til Skade for Sagen. Fra dette Synspunkt betragter jeg ogsaa, at det Spørgsmaal, som er opstillet af den ærte Rigsdagmand for Næste Aars 4de Tidstid (Gendrag), om høvndet det fremkomende Forslag skal have tilsvarende Kraft, kunde have nogen Betydning, thi der er fremført flere Forslag under den foreløbige Behandling af den Sag, som i den senere Tid har bestaaet sig, som Forslagsstilleren blot have ønsket, uden yderligere at motivere dem, og hvor altsaa en yderligere Medtæring vilde blive den afhaare ved et saadant Forslag, som det, der foresligger, og opstillet faaet som af den ærte Ordfører, og dette forekommer mig væsentlig.

Ordføreren: Der har hos Comiteen ikke været nogen Tvivl om, at Forlaget maatte forhaaet faaet, som jeg har tilladt mig at anføre, at ved den endelige Behandling ingen Medtæring af samme saa finde Sted, naar det fremkomne Rigsrettsforlag ikke er blevet underrettet af det indviede eet Medlem. Dette selger ogsaa, saavnt som det, ligesom af Ordene i Regulativets § 13, naar det heder: at ved den endelige Behandling kunne den saadanne Forlag foretages, som ere faldne inden den angivne Tid, hvortil nu foresaas Lydnet den Betænkelse, at Forlaget skal være underrettet af det indviede eet Medlem. Denne Fremgangsmaade drages ogsaa i andre Foranstaltninger, hvor en saadan Underrettelse kræves.

Anden: Jeg saa dog, da der gjemte Gange er fremført den Paastand, at i alle andre Foranstaltninger den her foresaade Fremgangsmaade drages, tillade mig at sige, at der dog er den meget væsentlige Forskel, at det aldrig forebødes Forslagsstilleren at forstaa eller udvise sig over sit Forslag. Jeg ved vel, at man her vil sige, at dette kan han gjere ved den foreløbige Behandling (Ja!), men jeg ved ogsaa, at man her har det til at stille Forlag i Genhold til den foreløbige Behandling, og jeg tror derfor, at man maatte indrømme, at Genindsigning til fremmede Røstes parlamentariske Still og Brug ikke er ganske ubegribt.

Ordføreren: Det saa ogsaa bemærkes, at der kan finde Afstemning Sted, saa at man ikke kan faaet motiveret sit Amendement.

Spørger: Er det tilladt mig ogsaa at sige et Ord? Jeg vilde spørge den ærte 2de Kongerådt (Tidhering), om han har tænkt, overensstemmende med hvad han har ytret, at stille et Rigsrettsforlag til det indviede Forlag; thi er det hans Hensigt, saa vil jeg med Fornødsel underrette det.

Tidhering: Jeg har allerede hørt den Røst med at bemærke, at jeg vilde fremme for Forlaget, som det er.

Spørger: Vil da ikke den ærte Rigsdagmand for Røstehæns 4de Tidstid (Tidhering) gjere det?

Forsmanden: Den ærte Rigsdagmand kan jo gjere det selv (Vatter).

Spørger: Da saa vil jeg tillade mig at gjere det.

Forsmanden: Hvis ikke Røstene vilde udvise sig over dette Forlag, kunne vi gaae over til det følgende af mig stillede Forlag, hvorved jeg kun skal bemærke, at jeg altsed henholder mig til Comiteens Indstilling. (Se denne Tidende Nr. 251, Sp. 1979-1980.)

Ordføreren: Der høvndes Forsmand har i Medtæring til sit Forlag, der er fremført i det 6de offentlige Møde og findes i Nr. 221 af Rigsrettsregulativet, udvirket, høvndes han anføre det nødvendigt for at tilvejebringe en større Sikkerhed for et fuldstændigt og paalideligt Udfald af Afstemningerne ved den endelige Behandling over Grundlovsforfatning og Valgloven, at foreslaa de Tilføjelser til Rigsrettsregulativets §§ 13 og 14, som han i sin Tid har gjort. Reguleringscomiteen har med Forsmanden maattet anføre det meget væsentligt, for ikke at sige nødvendigt, at en saadan dobbelt Afstemning finder Sted, og det man i alt væsentligt har tilladt Forlaget, har man kun givet det en meget nærmere Bemærkelse i det Gaafte, som vil føre af de af Comiteen fremlagte Indstillinger, hvortil jeg for Tidligere tror at kunne henholde mig. Den ærte Forsmand har selv givet opmærksomhed paa, at der, som en Folge af denne Fremgangsmaade, vil medgaae en noget længere Tid, end der ellers vilde have været Tilfælde, men at dette er Noget, som man ved en Sag af denne høvndes Vigtighed ikke bør tage Hensyn til.

Valdus-Rüller: Da Reguleringscomiteens Indstillinger i Hæftning af Forsmandens Forlag kunne blive af den allerhøvndes Vigtighed for Grundlovsforfatningens endelige Udfald, tror jeg ikke at kunne tilbageholde et Par Bemærkninger om dem.

Den første Bemærkning angaar den nye § 14 h. Efter den skal det ved den endelige Behandling gaae faaet til, at Røstene forsamlingen en dobbelt Afstemning over flere Forslag, saa kommer kun det Forlag til en Afstemning, d. e. til den endelige og afgjærende Afstemning, som ved første Afstemning har Stemmestørrelse for sig, men de andre Forslag, som ikke der sit Stemmestørrelse, falde bort efter den første Afstemning, ja, derfor jeg ellers har forhaaet Indstillingen ret, saa komme de Forslag, der følge efter det, der faaer Stemmestørrelse, det ikke til Afstemning, hvortil første eller anden Gang. Men skal det gaae faaet til, kan jeg ikke tilbageholde nogen Hensigt for betænkelige Følger af denne Fremgangsmaade. Den kan detmindste drages til at manoverere faaet med Stemmestørrelse, at en Minoritet kan forhindre en Beslutning, som den frøgt for; thi set, at der foresaas 3 Forslag til første Afstemning, set, at Nr. 1 ikke havde nogen Udlyd til Stemmestørrelse, men at det 2de Tilhængere være villige til at gaae over til Nr. 3, hvis de ikke kunde faaer deres Forlag igjennem, og set, at Nr. 2 vilde dette og iver vilde udvise Nr. 3, som var dem mest imod, saa kunde de manoverere paa den Maade, at de ved første Afstemning alle rejste sig just for deres Modstanders Forlag, for Nr. 1, og derved faaet det Sted ved den foreløbige Afstemning; derved udvise de rigtigst deres eget Forlag som at komme til Afstemning, men naar de alligevel intet Gaad havde om at faaer det igjennem, saa opnaaede de dog detmindste, at det forhøved Nr. 3 og saa fremmed. Ved den endelige Afstemning som da intet andet Forlag for end Nr. 1, og naar da de, der havde stemt paa Ettraant for det ved første Afstemning, lode det i Stikken ved anden Afstemning, saa betænkte de, at Nr. 1 ogsaa faldt ved denne sidste Afstemning, saa at hele Sagen maatte gaae tilbage til Udvælgelsen eller til et nyt Udvælg; og var Tid vunden, var Noget vandet, ikke at tale om alle de Debatstoffer og Udgifter, der vilde knytte sig til et nyt Udvælg. Uagtet det meget vilde oplyste Sagen, om man her vilde bruge Exempler, hende saa de ser dererite Minoritetsvota til Grundlovsforfatning §§ 30-36, saa skal jeg dog nu afholde mig derfra for at angaae Medtæring. Endnu kan selv let tale sig, hvor